

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel LX. — ZATERDAG den 20sten APRIL 1872. — No. 16.

De Vriend der Armen.—Ieder, die zich 't lyden van armen en zieken, van weezen en verstootenen aantrekt, en voor hen werkt en yvert, moet soms één vurigen wensch by zich hebben voelen opkomen.

Het grootste bezwaar, dat stryders voor de armen en verdrukten hebben te overwinnen, is de schier volmaakte onwetendheid, in welke de gegoede klasse der maatschappy verkeert betreffende het doen en laten der lagere standen. Zy merken op, dat honderde goedhartige, welwillende menschen, wier hulp onwaardeerbaar zyn zou, vaak koel en onbewogen de beschryving aanhooren van gebeurtenissen en toestanden, welke hen, die ze gezien hebben, diep ontroerd en geschokt en tot daden gedwongen hebben. En wanneer ze dat dikwyls hebben opgemerkt, komt de wensch by hen op: "mocht het ons mogelyk zyn zulk een diepen indruk te maken op de verbeelding onzer hoorders, dat onze ondervinding hun ondervinding werd." Zonder persoonlyke ondervinding te hebben opgedaan, schynt het onmogelyk te zyn, niet alleen om het levendig bewustzyn, maar zelfs om slechts eenig denkbeeld te verkrygen van al de ellende en jammeren, welke er in de wereld geleden worden.

Men hoort en leest van de ontberingen en smarten van land- en natuurgenooten, van vrouwen en kinderen, van grysaard en door de natuur misdeelden, alsof men eene beschryving las van de pest in Londen of den hongersnood in Jeruzalem. Men acht het zeer [illegible] den, maar zy schynen zoo ver van ons verwyderd, dat het ons is alsof wy de geschiedenis lezen van een treurig feit, dat wy niet veranderen kunnen.

Zoo men ten volle overtuigd was van het werkelyk bestaan van zoo veel ellende en jammer, zou men zeker zelf de handen uit de mouwen steken, doch zoo lang het aantal zoo beperkt is van hen, die met hun eigen oogen zien, met hunne eigene handen tasten wat er door de armen en zwakken geleden en ontbeerd wordt, zal het aantal van hen, die deze overtuiging bezitten, even klein blyven. En weinig zaken zyn zoo zeer te betreuren. Zy, die eenmaal met de treurige werkelykheid bekend zyn geworden, moeten langzamerhand meer en meer gaan gevoelen, dat er reeds zooveel smart op de wereld geleden wordt, dat zy door hun eigen daden de ellende niet behoeven te vermeerderen. Hierdoor wordt men verdraagzamer, menschlievender en minder zelfzuchtig. Men maakt zich niet boos over kleinigheden, men mort minder over onrechtvaardigheden, waarvan men zelf het slachtoffer is, men wordt vergevensgezinder en zachtmoediger, en het springt in het oog hoe veel aangenamer en vertrouwelyker de verhouding tusschen de verschillende standen worden zou.

Het is nuttig en goed te weten wat er geleden en verdragen wordt; en onder de eerste weldoeners der menschheid mag men steeds hen rekenen, die hun leven gewyd hebben aan de grootsche taak om de voorspoedigen en gelukkigen bekend te maken met de jammeren en vaak ondragelyke smarten der kleinen en zwakken, der armen en hulpbehoevenden.

Zulk een man was Edward Denison, de jong gestorven ridder der armen van Londen, die zyn leven gewyd heeft aan de bestryding van het pauperisme, die in het Parlement de pleitbezorger was der armen en verdrukten, en die gevallen is op zyn post, arbeidende en werkende voor de ellendige bevolking van Oost-Londen.

Wy vestigen de aandacht van allen, die belangstellen in de groote maatschappelyk vraagstukken van den dag, en die vooral in het pauperisme den kanker onzer maatschappy zien op een belangryk boek, dat aangaande dezen jong gestorven held is uitgekomen. Sir Baldwyn Leighton heeft voor zyn vriend een onvergankelyk eereteeken opgericht door zyn brieven en korte geschriften uit te geven.—*(Letters and other Writings of the late Edward Denison, M. P. for Newark. Edited by sir Baldwyn Leighton. Bart. Richard Bentley and Sons 1872.)*

In Juni 1867 kreeg een jongman van goeden huize het in zyn hoofd een paar kamers te huren in Philpot Street, in het midden van het armoedigste gedeelte van het Oosteinde van Londen. Het was niet juist de stand, welken men gedacht zou hebben dat uitlokkend zou zyn voor een neef van den voorzitter van 't Huis der gemeenten, den zoon van een Bisschop der Britsche Staatskerk, een jong gepromoveerde uit Oxford, die aldaar den hoogsten graad behaald had, en een groote staatkundige carrière voor zich open zag.

Doch Edward Denison was van het geslacht der heroën en martelaars. Hy was een yveraar, een bezadigd, kalm, logisch denkend yveraar voor een groot denkbeeld. Hetgeen hy gehoord, gelezen en gezien had van den toestand der armen in Londen liet hem rust noch duur, en hy besloot zyn leven te wyden aan de studie der oorsaken van het pauperisme, en aan de verbetering van den toestand der armen. Hy besloot met eigen oogen te gaan zien, welke deze toestand was. De jonge man (hy was 27 jaren oud) besteedde zyne dagen met het bezoeken der kraaiennesten, waarin een vierde deel der Londensche bevolking woont, en aan het onderwyzen der kinderen; des avonds gaf hy les aan volwassenen en sprak hy met hen. Weldra kwam hy tot de [illegible] werkte; [illegible] weldadigheid de bron was van pauperisme; en dat zeer weinig hulp te verwachten was van emigratie. De beste en krachtigste arbeiders zag hy naar Amerika vertrekken; terwyl de zwakste en ongelukkigste lieden achterbleven. Het werd zyne overtuiging, dat men, zoo men de armen helpen wil, in de eerste plaats zyne aandacht wyden moet aan de kinderen.

Niets was den jongen Denison zoo vreemd als sentimenteele weekhartigheid. Hy haatte het geven van aalmoezen, dat hy een vloek achtte voor de armen. Zyne sympathieën legden nooit het stilzwygen op aan gezond verstand en denkvermogen. Hy nam geen afscheid van Adam Smith, toen hy naar Oost-Londen verhuisde, en hy bleef economist, ofschoon hy als philantroop optrad.

Aangaande het geven van aalmoezen schreef hy: "Zoo wy slechts een dagblad krygen konden, dat deze ondoordachte liefdadigheid bestreed en telkens zonder ophouden aantoonde hoe verkeerd onze armenwet wordt toegepast...... De toestand hier is zoo verschrikkelyk, dat het geven van aalmoezen dien alleen verergert. Ik begin in vollen ernst te gelooven, dat het zeer verkeerd is den armen geldelyken bystand te geven, en dat het eenige redmiddel is, om de zaken, hoe dan ook van zelf in het effen te laten komen; terwyl men ze door het geven van aalmoezen altyd in een verdraaiden, onnatuurlyken toestand houdt.—Bouwt scholen en huizen, betaalt onderwyzers, looft pryzen uit, brengt werkliedenvereenigingen en clubs tot stand, helpt hen zich zelven helpen; sta hen by met uw bersens en tyd, doch geeft hun geen ander geld dan dat, hetwelk gy in zulke zaken steekt.... Het redmiddel moet gezocht worden in eene hervorming der armenwet, door haar weder aan hare oorspronkelyke gedachte getrouw te maken, en het geven van onderstand buiten de werkhuizen slechts in enkele gevallen toe te laten. Ontmoedigt op alle wyze de particuliere liefdadigheid; laat de armenwet door den staat in het geheele land volgens deze beginselen uitvoeren, en binnen veertig jaren roeit gy het pauperisme byna uit."

Een van Denison's groote denkbeelden, waarvan hy zeer veel hoopte, was de gedachte om de verschillende arbeidsmarkten van Engeland met elkander in betrekking te stellen, zoodat, wanneer wegens locale redenen de zaken in eenige plaatsen stilstonden, de werklieden gemakkelyk naar andere plaatsen gaan konden, waar behoefte aan arbeiders bestond.

Op aandrang van zyn oom, den voorzitter van 't Huis der Gemeenten, stelde hy zich candidaat te Newark, waar hy gekozen werd en dat hy tot zyn dood vertegenwoordigde.—Hy was geen staatkundige of beter gezegd, hy beschouwde elke staatkundige quaestie in de eerste plaats van hare sociale zyde.

"De vraagstukken van den dag" zeide hy, "zyn sociaal, en aan hen moet de wetgevende macht in de eerste plaats haar geheele aandacht wyden. Wy gevoelen datzelfde soort van onbehagelyk gevoel, dat de krab ondervindt wanneer zyn schaal hem te eng geworden is en hy op het punt staat die te splyten en van zich af te werpen, ten einde zich met een nieuwe schaal te kleeden."

De heer Denison leefde slechts kort. Hy overwerkte zich en kreeg een sleepende ziekte, waaraan hy op zyn dertigste jaar overleed.—Wy vestigen de aandacht op de belangryke brieven van dezen jongen ridder en drukken onze innige bewondering uit voor het schoone karakter, de heerlyke geestdrift en de edele volharding van dezen beminnelyken en moedigen vriend der armen.—*Alg. Handelsblad.*

GEMENGDE BERICHTEN.

— Men weet dat de prinsen van Orleans aan de Fransche regeering gevraagd hebben om weder by de kaders der armee te worden [illegible] Doch nu komt ook de hertog van Nemours dezelfde aanvraag doen. De regeering kan thans moeielyk weigeren.

— De heer Thiers heeft de Engelsche deputatie gehoord, afgezonden om zyn meening te vernemen, aangaande de mogelykheid en wenschelykheid van een tunnel onder het kanaal. Hy liet zich gunstig over het plan uit en zeide, dat het naar zyn oordeel niet moeilyker uit te voeren zou wezen, dan de Mont-Cénistunnel. Ongelukkigerwyze, voegde hy er by, dat Frankryk thans buiten machte is *geldelyk* iets voor de onderneming te doen, daar het alle krachten moet inspannen om zyn schulden te betalen en het grondgebied vry te koopen. De regeering zou echter den ingenieurs, die in Frankryk zullen komen om van de Fransche zyde het belangryke probleem te bestuderen, alle faciliteiten verschaffen.

— Van officieuse zyde wordt aan verscheidene Duitsche dagbladen gemeld, dat uit de papieren, in Posen dezer dagen by de huiszoekingen aldaar in beslag genomen, een hoogst bevreemdend feit aan het licht is gekomen. Men heeft de bewyzen verkregen, dat de Paus den heer von Ledechowski, aartsbisschop van Posen en Gnesen, heeft benoemd tot primaat van Polen, en dat de genoemde geestelyke die betrekking heeft aangenomen.

Dit feit is van hoog belang, zegt de *Bank- und Hand.-Zeitung*, want er is hierby niet slechts quaestie van eene kerkelyke betrekking, maar tevens van een politieke, waarvan de aard volstrekt niet overeenstemt met de gevoelens, door den genoemden titularis steeds in het openbaar aan den dag gelegd.

De benoeming tot die betrekking steunt op dit denkbeeld: dat er aanwezig wordt geacht een koninkryk Polen met zyne voormalige constitutie. Aan de betrekking van primaat was, naar de bepaling der Poolsche constitutie, verbonden het recht om als plaatsvervanger op te treden van den afwezigen Koning; by ontstentenis des Konings was in de hand van den primaat alle wereldlyk gezag.

Op grond hiervan mag worden aangenomen, dat de heer von Ledechowski thans gemeene zaak maakt met de nationaal-Poolsche party, die vyandig tegenover Duitschland staat, en dat men derhalve thans in staat is gesteld de waarde te beoordeelen van de beweerde gehechtheid van dien geestelyke aan het Pruisische koningschap.

— De *Deutsche Reichs-Zeitung* bevat de volgende mededeeling. Binnen korten tyd zal het hertogdom Lauenburg by Pruisen worden ingelyfd. Reeds is daarmede een aanvang gemaakt in het administratief beheer en weldra zullen de noodige wyzigingen tot stand zyn gebragt, welke de veranderde toestand vordert.

Pruisen verkrygt, door de opneming van het hertogdom, geen groote vermeerdering van bevolking; volgens de jongste telling op 1 Dec. 1871, zal die vermeerdering bedragen 50,345 zielen.

— In den jaargang 1872 van de *Newspaper Press Directory* komt de mededeeling voor, dat tegenwoordig in Groot-Brittannie 1456 nieuwsbladen verschynen, en wel: in Engeland 1111 (te Londen 268 en in de provincien 843); in Wallis 60, in Schotland 134 en in Ierland 134; op de Britsche eilanden 17.— Daaronder bevinden zich 117 dagbladen, als: 82 die in Engeland, 2 die in Wallis, 12 die in Schotland, 19 die in Ierland en 2 die op de Britsche eilanden uitkomen. In het jaar 1862 waren de cyfers de volgende: nieuwsbladen in het Vereenigd Koninkryk 1051; dagbladen 69, waarvan 42 in Engeland, 1 in Wallis, 9 in Schotland, 16 in Ierland en 1 op Jersey. Er komen in Engeland 639 tydschriften uit en van deze hebben 230 eene bepaalde godsdienstige strekking, daar zy de kerk van Engeland, de Wesleyanen, de Methodisten, de Baptisten, de Independenten of andere christelyke kerkgenootschappen vertegenwoordigen.

GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Curaçao den 5 April 1872.

ALZOO de personen van *Carlos Antonio Genisse, Joseph Damascus Genisse,* en *Pieter Anastacius Genisse* zich by rekwest tot het Bestuur dezer kolonie gewend hebben, met verzoek hun geslachtsnaam van *Genisse* te veranderen in dien van *Prince*, zoo wordt namens den Heer Gouverneur openlyk hiervan kennis gegeven, opdat degenen, die vermeenen mogten redenen te hebben zich tegen de inwilliging van het verzoek te verzetten, zich binnen den tyd van *achttien maanden*, van heden af gerekend, by verzoekschrift tot Zyn Hoog-Edel Gestrenge kunnen wenden, zullende na dien tyd door het Bestuur op het verzoek worden beschikt.

De Gouvernements Secretaris,
W. B. MELLINK.

GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Curaçao den 12 April 1872.

BY Koninklyk Besluit dd. 2 Maart dj. No. 22 zyn de Heeren Mrs. *J. P. Smeele* en *Sol. C. Henriquez* respectievelyk benoemd tot Voorzitter en gegradueerd Lid van het Hof van Justitie in de Kolonie *Curaçao*.

De Gouvernements Secretaris,
W. B. MELLINK.

GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Curaçao den 12 April 1872.

NAMENS het Bestuur dezer Kolonie wordt hierby bekend gemaakt, dat de Heer *W. G. F. Hellmund*, by Koninklyk Besluit van den 24 February dj. No. 17 benoemd tot Lid van den Kolonialen Raad voor de Kolonie *Curaçao*, heeft te kennen gegeven, dat omstandigheden hem verhinderen om zich die benoeming te laten welgevallen.

De Gouvernements Secretaris,
W. B. MELLINK.

GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Curaçao den 19 April 1872.

NAMENS den Heer Gouverneur wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 27 dezer, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 14½ oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Gouvernements Secretaris,
W. B. MELLINK.

Administratie van Financien.

Publieke Inschryving.

BENOODIGD zynde tot het bakken van brood voor het Garnizoen, enz., eene hoeveelheid van meer of min *Zes duizend ponden Tarwe meel*, leverbaar in het Magazyn, zoo zal de leverancie daarvan, by aannemelyke aanbieding, aan den voordeeligsten inschryver worden verleend, overeenkomstig de bepalingen voorkomende in de Gouvernements beschikking van den 10 September 1853, N°. 470, (zie Publicatie-blad N°. 5).

De beslotene biljetten van inschryving, waarin de merken der vaten moeten worden vermeld, zullen met de onderscheidene monsters ter Administratie van Financien worden aangenomen op aanstaanden *Maandag, den 22 dezer*, uiterlyk tot en met het vallen van het middagschot, *zullende de biljetten, waarin de aan te biedene pryzen niet duidelyk vermeld, doorgehaald of veranderd zyn, alsmede die, waarin de merken der vaten niet opgegeven zyn, niet in aanmerking komen.* Wordende de belanghebbenden bekend gemaakt dat van het gewigt van elk vat meel, eene hoeveelheid van 21 *Amst. ponden* voor *tarra* afgetrokken zal worden en verzocht by de opening der biljetten tegenwoordig te zyn of wel zich te doen vertegenwoordigen.

Curaçao den 19 April 1872.
De Administrateur van Financien,
GORSIRA.

DE Pakket (Engelsche mail) vertrekt op *a. s. Zondag, den 21 dezer;* de brievenzakken zullen op dien dag *des middags twaalf ure precies* gesloten worden.

Curaçao den 19 April 1872.
De Commis belast met de Postdirectie,
J. F. K. VAN EPS.

HIERBY wordt bekend gemaakt dat van af 1 Juny a. s. slechts *éénmaal* 's maands gelegenheid zal bestaan ter overbrenging der mail correspondentie naar en van St. Thomas; zullende de datum van vertrek van den mailschoener nader worden opgegeven.

Curaçao den 19 April 1872.
De Commis belast met de Post-directie,
J. F. K. VAN EPS.

Lyst van de ter Postery alhier liggende brieven, aangebragt gedurende de laatste acht dagen.

Bernardo R. Casanova, E. M. Curiel, J. A. Curiel, Wm. Chapman Jr, Juana E. de Acosena, D. Rosalia Dewint, C. G. de Haseth & Zoon, M. Daal, Ellis & Dania, John Farup 2, Pablo Baez Gautier 2, José M. Gonzales, T. O. Henriquez, A. B. Halley, J. J. Henriquez, B. & D. Jesurun, Cadet Lopez, Leon V. Leyba & Co., Piet Maal, Arieta Maduro, Panchita Nuibueu, Marta Pinedo, Jos. D. Pardo, Jeudah Senior e hijo 3, José A. Serrano, Gregorio Vasseau.

Curaçao den 19 April 1872.
De Commis belast met de Post-directie,
J. F. K. VAN EPS.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekenden maken hierby het publiek bekend, dat zy by notarieele acte dato 9 dezer maand, ingeschreven ter Griffie van het Kantongerecht op dit eiland, eene vennootschap hebben aangegaan voor een onbepaalden tyd om handel te dryven in alle soorten van koopmanschappen, onder de firma van

GURUCEAGA & HENRIQUEZ.

Ieder der Vennooten is bevoegd voor de firma te teekenen.

Curaçao den 15 April 1872.
A. M. DE GURUCEAGA.
BENJAMIN HENRIQUEZ.

SOCIETEIT "DE GEZELLIGHEID".

ZY die verlangen de betrekking van kastelein van genoemde Societeit te bekleeden, kunnen zich tot dit einde vervoegen by den President den Heer G. A. L. FERGUSON tot en met den 25 dezer, by wien zy met de conditien enz. zullen worden bekend gesteld.

Namens het Bestuur dezer Societeit,
G. R. PALM,
Secretaris.

Curaçao den 17 April 1872.

VACCINATIE.

DE ondergeteekende zal Zondag den 21 dezer maand gratis vaccineren ten zynen huize aan de Overzyde Carthagena straat, tusschen 11 en 12 uren 's middags.

Curaçao den 19 April 1872.
FERGUSON.

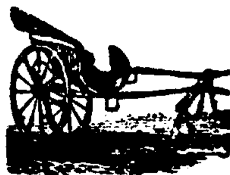
Vereenigde Protestantsche gemeente.

GODSDIENSTOEFENING op aanstaanden *Woensdag*, den 24 April, *des avonds* ten half 7 uur.

Dienstbeurten by de Spaarbank.

Zaturdag den 20 April 1872.
Bestuurder de Heer G. J. R. de Lima.
Commissarissen de Heeren J. C. Schermer en A. J. Senior.

TE KOOP

EEN KLEINE WAGEN en TWEE TREKPAARDEN.
Te bevragen by
J. F. WILLIAMS
op den Windmolen.

GETROUWD.

JEOS. GOMES CASSERES
MET
AMALIA JESURUN.
Curaçao den 17 April 1872.
Kennisgeving aan familie en vrienden.

COLEGIO DE SEÑORITAS.

A instancias de varios padres de familia respetables, i prévia la licencia del Gobierno Colonial, estableceré en esta ciudad, en union de mi Señora, un colejio dedicado esclusivamente a la educacion de niñas, en el cual recibiremos educandas *esternas* i *semi-internas.*

La instruccion será por ahora *rudimentaria* i *elemental*, dividida en tres clases o secciones que se denominarán: *clase primera, clase intermedia* i *clase superior.*

La *Instruccion rudimentaria* se limita a la primera seccion, la cual comprende las materias siguientes:

Lectura castellana, francesa, inglesa e italiana.
Rudimentos de gramática.
Escritura.
Rudimentos de geografía.
Cantidades i las 4 reglas de enteros.
Moral i Urbanidad.
Costura.

INSTRUCCION ELEMENTAL.

CLASE INTERMEDIA I CLASE SUPERIOR.

Clase intermedia.

Estudio de los compendios gramaticales de castellano, frances, ingles e italiano.
Escritura.
Geografía primaria — Conocimiento jeneral de las 5 partes del mundo.
Aritmética práctica—Fracciones comunes i decimales.
Historia sagrada—Compendio.
Moral i Urbanidad.
Costura.

Clase superior.

Gramática práctica i analítica de los idiomas castellano, frances, ingles e italiano.
Escritura.
Geografía elemental—Mapas particulares—Aritmética práctica — Números complejos i proporciones.
Historia profana—Compendio.
Mitolojía—Elementos.
Moral i Urbanidad.
Costura.

Las horas de enseñanza son de las 8 a las 11 A. M. i de las 12 a las 3 P. M., diariamente, con escepcion del sábado i el domingo i los días feriados particulares.

Las educandas de la *clase primera* pagarán *quince florines* por trimestre, anticipados.

Si son semi-internas, pagarán *cuarenta florines*, en los mismos términos.

Las educandas de la *clase intermedia* pagarán *veinte i cuatro florines* por trimestre, anticipados.

Si son semi-internas, pagarán *cincuenta florines*, en los mismos términos.

Las educandas de la *clase superior* pagarán *treinta florines* por trimestre, anticipados.

Si son semi-internas, pagarán *sesenta florines*, en los mismos términos.

Cualesquiera que sean los motivos de la ausencia o retiro de una educanda, el trimestre empezado se paga íntegro.

Las cuotas espresadas las pagan las esternas, por la instruccion; i las semi internas, por la instruccion i almuerzo en el establecimiento.

Mensalmente se enviará al padre de cada educanda una papeleta en que conste la conducta observada por ella en el establecimiento.

No se emplearán castigos corporales de ninguna especie.

La Direccion se propone establecer mas adelante las clases de *aleman, holandes, Música, Dibujo* i *Pintura a la aguada*, i la enseñanza de *bordados, tejidos* i *flores artificiales*, todo lo cual formará la *Instruccion complementaria;* i entónces se recibirán tambien educandas *internas.*

El Director se ofrece tambien en las horas en que esté cerrado el establecimiento i los sábados, por todo el día, para dar lecciones a domicilio, de los idiomas *castellano, frances* e *italiano*, i de los instrumentos *violin* i *piano.*

Curazao 18 de Abril de 1872.
J. B. CALCAÑO.
Pietermaai, enfrente de la Sra. *Lujan*, No. 57.

INGEZONDEN.

De ondergeteekenden gelezen hebbende het artikel geteekend Willem Sassen Jz., voorkomende in het *Byvoegsel* van "*de Onpartydige*" uitgegeven den 12n. April 1872, verklaren hierby, dat de voorstelling, welke in dat artikel gegeven is van de bedoelde gebeurtenis op den avond van den 18n. April 1871, geheel bezyden de waarheid is. Het was de toenmalige Procureur Generaal Willem Sassen, die teregtwyzingen heeft ontvangen en eindelyk op aanzegging van het gezelschap, bestaande uit de ondergeteekenden, zich verwyderd heeft.

Curaçao den 16 April 1872.
FERGUSON.
MESQUITA.
J. R. G. DE VEER.
G. R. PALM.
J. C. HENRIQUEZ.
VAN ROMONDT.

De ondergeteekenden verklaren hierby, dat zy zonder daartoe aangezocht te zyn, uit eigen beweging, zich gevoegd hebben by het gezelschap, waarvan rede is in het artikel geteekend Willem Sassen Jz., voorkomende in het Byvoegsel van de Onpartydige, uitgegeven den 12 April 1872, en dat zy vooraf niets geweten hebben van de met de toenmalige Proc. Generaal Willem Sassen in dat gezelschap ontstane kwestie.

Curaçao den 16 April 1872.
MESQUITA.
J. R. G. DE VEER.

Betreffende de toast en appologie in de Societeit de Gezelligheid, waarvan melding wordt gemaakt in een artikel, geteekend Willem Sassen Jz., voorkomende in het byvoegsel van de Onpartydige, uitgegeven den 12 April 1872, verklaart de ondergeteekende dat hy by gelegenheid heeft bedankt voor de zeer vleijende toast, welke de toenmalige Procureur Generaal Sassen aan de officieren der Artillerie heeft toegebragt en zyn leedwezen heeft betuigd dat hy genoemde Heer Sassen in het bewuste gezelschap op den avond van den 18 April 1871 hard heeft *moeten* bejegenen.

Curaçao den 16 April 1872.
J. R. G. DE VEER.

CURAÇAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.—*April.*

12 ned. schr. Manaure, Raven, Vela de Coro.
13 ven. bark Hijo de Dios, Huerta, V. de Coro.
„ „ Deligencia, Zerega, Pto. Cabello.
ned. schr. Mara, Van der Dys, V. de Coro.
„ schr. brik La Creole, Spalckhaver, New York.
„ boot Doshermanos, Boekhoudt, Bonaire.
15 „ schr. Bella Petra, Albertsz, Aruba.
„ „ Marianita, Croes, Aruba.
„ bark Arion, Zeppenfeldt, Aruba.
duits brik Formoza, Rosenoro, Liverpool.
ned. schr. Anita, Curiel, Mayaguez.
„ „ Isabel, Haeck, St. Domingo.
16 „ schip Wilh. Agatha, Decker, St. Thomas.
„ schr. Porteña, Ernst, Barcelona.
„ bark Meteoor, Boom, Bonaire.
„ „ Calypso, Torbed, Bonaire.
„ schr. brik Marchiena, Nepperus, Liverpool.
„ bark Pajaro, Boekhoudt, Bonaire.
„ brik Holland, Pfefferman, St. Thomas.
17 ven. bark Esplendor, Piar, Bonaire.
ned. schr. Ofir, Ray, Rio Hacha.
„ „ Nueva Clara, Kock, Maracaibo.
„ bark Experiencia, Nicolaas, Bonaire.
„ „ Minerva, Croes, Aruba.
18 „ schr. Midas, Schoonewolff, Maracaibo.
„ „ Amistad, Sasso, Vela de Coro.
„ schr. brik Johanna, Potjer, Amsterdam.
duits. topz. schr. Alona, Kröger, Cardiff.
ned. boot Johanna, Goeloe, Bonaire.
„ schr. Ceres, Prince, Maracaibo.
19 ven. „ Rozalina, Monteverde, Barcelona.
deen. schr. brik Beatrice, Valeur, Hamburg.

UITGEKLAARD.—*April.*

12 ven. bark Rozalia, Ridderstap.
ned. „ Minerva, Croes.
„ schr. Amistad, Sasso.
13 „ boot Johanna, Goeloe.
„ „ Elvira, Iradi.
„ brik Raphael, Molenaar.
„ boot Dos hermanos, Boekhoudt.
ven. bark J. Ademar, Sanchez.
15 ned. schr. Manaure, Raven.
„ „ V Clemence, Ulder.
ven. bark Deligencia, Zerega.
„ „ Joven Anita, Ocando.
16 ned. schr. Marianita, Croes.
„ „ Bella Petra, Albertsz.
„ „ Mara, Van der Dys.

ned. bark Pajaro, Boekhoudt.
" " Calypso, Torbed.
" " Arion, Zeppenfeldt.
eng. brik Iris, Hoy.
ned. schr. Cumarebo, Prince.
ven. bark Hijo de Dios, Huerta.
ned. schr. Meteoor, Boom.
" " Isabel, Hueck.
" " Porteña, Ernst.
" " Guillermito, de Jongh.
" " Ursulita, Ruiz.

VERTROKKEN: Woensdag, den 17, naar msterdam, de Nederlandsche Brik *Raphael*, apitein *Molenaar*.

VENEZUELA.—In een brief, gedagteekend alencia 3 April, wordt bericht dat het geschil sschen het gouvernement der Nederlanden n dat van Venezuela ten genoege van beide ouvernementen vereffend is.

Zitting van den Kolonialen Raad op Woensdag den 17 April 1872.

Voorzitter de Edel Groot Achtb. Heer Mr. J. O. H. Ramaer, Procureur-Generaal.

De Voorzitter deelt mede dat ingekomen zyn drie brieven: van de Heeren J. A. Jones, D. C. Henriquez en W. F. G. Hellmund, waarin zy te kennen geven de door den Koning gedane benoeming tot leden van den Kolonialen Raad niet te kunnen aannemen.

De bedoelde brieven worden voorgelezen.

Op voorstel van den Voorzitter wordt terstond overgegaan tot stemming van kandidaten ter vervulling van de drie daardoor outstane vacaturen in dezen raad.

Het stembureau bestaat uit den Voorzitter, de Heeren C. S. Gorsira en S. E. L. Maduro.

Tot vervulling van de vacature onstaan door het bedanken van den Heer W. F. G. Hellmund wordt gekozen als eerste kandidaat de Heer Mr. G. R. Palm met 6 van de 9 stemmen. De Heeren A. W. Abrahamsz, Mr. J. P. Smeele en N. F. Spencer verkrygen ieder een stem.

Tot tweede kandidaat wordt by stemming en herstemming benoemd de Heer A. W. Abrahamsz met 7 stemmen. He Heeren N. F. Spencer en D. R. Capriles verkrygen ieder een stem.

Voor de vacature ontstaan door het bedanken van den Heer S. D. C. Henriquez wordt met 6 van de 9 stemmen tot eerste kandidaat verkozen, de Heer Mr. Sol. C. Henriquez. De Heeren D. R. Capriles, J. J, Naar en Mr. J. P. Smeele verkrygen ieder een stem.

By stemming en herstemming wordt tot tweede kandidaat benoemd de Heer D. R. Capriles. De Heer M. Daal verkrygt 4 stemmen.

Voor de vacature ontstaan door het bedanken van den Heer J. A. Jones wordt de Heer Mr. J. P. Smeele met 7 van de 10 stemmen tot eerste kandidaat gekozen. (De Heer de Veer heeft inmiddels zitting genomen). De Heeren W. Chapman en J. J. Naar verkrygen respectievelyk 3 en 1 stem.

Tot tweede kandidaat met 7 stemmen wordt gekozen de Heer W. Chapman. De Heeren A. W. Abrahamsz, M. Daal en S. M. Lansberg verkrygen ieder een stem.

Zoodat de aanbevelingen aan den Koning bestaan:

Voor de vacature door den Heer W. F. G. Hellmund ontstaan, uit de Heeren:

Mr. G. R. Palm en A. W. Abrahamsz.

Voor de vacature door den Heer S. D. C. Henriquez ontstaan, uit de Heeren:

Mr. Sol C. Henriquez en D. R. Capriles, en

Voor de vacature door den Heer J. A. Jones ontstaan, uit de Heeren:

Mr. J. P. Smeele en W. T. Chapman.

Wordt besloten by de opzending dezer aanbevelingen aan den Koning dezelve vergezeld te doen gaan van een extract dezer notulen, voor zooveel deze verkiezing betreft, ook zelfs, wanneer de resumtie nog niet mogt hebben plaats gehad.

De Voorzitter geeft kennis, dat is ingekomen het verslag der afdeelingen nopens een elftal adressen van ingezetenen, waarvan tien om schadevergoeding ter zake van de gebeurtenissen op den 24 November a. p. en een handelende over eene toelage uit de Koloniale kas aan den Heer J. W. Koentze toegekend.

Bedoeld verslag wordt voorgelezen, waaruit blykt, dat de afdeelingen de in die adressen behandelende zaken beschouwen als niet tot de bevoegdheid van den Kolonialen Raad te behooren.

De leden zich met deze conclusie vereenigende, wordt op voorstel van den Voorzitter besloten over te gaan tot de orde van den dag.

Aan de orde is de verordening houdende ampliatie der verordening dd. 9 July/12 December 1866 P. B. No. 23, nopens de bewaarloonen van in 's lands magazyn opgeslagen oorlogsbehoeften enz. toebehoorende aan partikulieren.

Het verslag der afdeelingen zoo mede de verordening worden voorgelezen.

Vermits geen der leden over de algemeene strekking het woord wenscht te voeren en ook by de artikelsgewyze behandeling geen aanmerkingen zyn gemaakt, zoo wordt de verordening zonder hoofdelyke stemming aangenomen en goedgekeurd.

Aan de orde is de verordening, waarby de regtscollegien op de bovenwinds eilanden bevoegd worden verklaard om by behandeling van regtszaken in de plaats der Nederlandsche des noods gebruik te maken van de Engelsche taal.

Geen der leden aan de algemeene strekking der veordening het woord verlangende, wordt overgegaan tot de artikelsgewyze behandeling.

De Heer A. Jesurun stelt voor om uit artikel 1 te doen wegvallen de woorden *"en worden gerekend sedert de invoering der tegenwoordige wetgeving bevoegd te zyn geweest."*

Hy is van oordeel dat ofschoon de wetgever het regt heeft aan eene wet of verordening by diezelfde wet of verordening eene terugwerkende kracht toe te kennen, van dat regt slechts in bepaalde gevallen gebruik mag gemaakt worden. Dat van dit regt gebruik gemaakt kan worden, daarvan heeft hy zelf in deze zitting het bewys geleverd door de verordening te helpen vaststellen, waarby de houders van oorlogsbehoeften vrygesteld worden van de verpligting om bewaarloon te betalen, zoolang de uitvoer dier artikelen verboden blyft, dewyl in die verordening die vrystelling is bepaald te zyn ingegaan op 1 April 1871. Hy is van meening dat daar waar eene verligting van straf by eene wet vastgesteld wordt, men eene terugwerkende kracht by de wet, aan de wet mag toekennen; ook zyn er andere gevallen, waarin zulks noodig, raadzaam en nuttig kan worden geacht. Maar hier geldt het eene sanctie van eene onwettigheid, en dat mag naar zyne meening niet geschieden; het bezigen van de Engelsche taal, door de by de verordening bedoelde regters, is zoo niet met de letter, dan toch met den geest der nieuwe wetgeving in stryd; de abnormale toestand, waarin de bovenwindsche eilanden der kolonie verkeeren, doordien de bevolking, niet eens de voornamen van het land, de Hollandsche taal begrypen, maakt het dringend noodzakelyk, dat aan de regters aldaar de bevoegdheid worde toegekend om de Engelsche in stede van de Nederlandsche taal te bezigen, maar deze vergunning mag, zyns inziens, alleen gelden *voor het vervolg*. Het hoogste regtscollegie in de kolonie, het Hof van Justitie, beschouwt die vonnissen en akten, welke door de regters op die eilanden in de Engelsche taal zyn opgemaakt, als niet authentiek; men wil ze nu authenticiteit verleenen; dit is niet het eenvoudig toekennen van terugwerkende kracht aan eene verordening, maar gaat veel verder, doordien het, gelyk hy reeds gezegd heeft, eene sanctie is, die men aan eene onwettige handeling schenkt, en daartoe wil hy niet medewerken.

Zyn amendement is om de woorden *"en worden geacht sedert de invoering der nieuwe wetgeving bevoegd te zyn geweest"* uit de verordening te ligten.

De Voorzitter zegt dat de regel in art. 3 van de algemeene bepalingen der wetgeving vastgesteld, dat de algemeene verordeningen alleen voor het toekomende verbinden en geene terugwerkende kracht hebben, een regel is niet voor hem, die de wet vaststelt, maar voor hem, die haar uitvoert. Dat deze leer dan ook is aangenomen door den Hoogen Raad der Nederlanden by arrest van 28 February 1868 in overeenstemming met de conclusie van den Advokaat-Generaal Mr. Gregory, en ook meermalen door den Nederlandschen wetgever is gehuldigd, o. a. nog niet lang geleden by art. 2 der wet van 14 September 1866 Staatsblad No. 123, die in art 2 wordt verklaard terug te werken tot den dag der invoering van de wet van 22 April 1855, Staatsblad No 32, op het regt van vereeniging en vergadering. Krachtens de aangehaalde wet heeft geene vereeniging, die niet by de wet is ingesteld, regtspersoonlykheid dan na wettelyke of koninklyke erkenning. By art. 14 echter zyn daarvan uitgezonderd de burgerlyke maatschap, de vennootschap van koophandel en de reedery. Nu maakt de wet van 1866 die uitzondering ook toopasselyk op de wederkeerige verzekerings- of waarborgmaatschappyen, en laat deze uitzondering terugwerken. Ze maakt dus het vroeger onregtmatig optreden dier maatschappyen regtmatig. Dit geval is geheel analoog aan het by het ontwerp behandelde. De regel, dat de wet geene terugwerkende kracht heeft, is niet een regel der *grondwet* maar der *wet*, en uit dien hoofde voor den *wetgever zelven* niet verbindend.

Er schynt ook geen gegronde reden te bestaan, waarom dezelfde wetgever, die de magt had den regel van art. 3, Algemeene bepalingen vast te stellen, niet evenzeer bevoegd zou zyn om in byzondere gevallen by verordening van dien regel aftewyken, eene afwyking echter die natuurlyk op eene dringende noodzakelykheid moet steunen, zoo als deze dan ook in het tegenwoordige geval bestaat. De onhoudbare bezwaren toch, welke de verordening wil uit den weg ruimen, zouden voor een groot deel blyven bestaan, wanneer men alleen aan de toekomstige en niet ook aan al de vroegere op de bovenwinds eilanden door de regtscollegien opgestelde stukken enz. het kenmerk van authenticiteit waarborgde.

De Heer Jesurun meent dat de gevallen door den Procureur Generaal aangehaald niet van gelyken aard zyn, als het onderhavige. ZEd. Gt. Achtbare bepaalt zich voornamelyk by het leveren van bewyzen om aan te toonen dat de wetgever de bevoegdheid heeft om terugwerkende kracht toe te kennen aan eene wet, maar dit ontkent spreker niet; dit is maar een tweede punt door hem bygebragt; het voorname punt is de sanctie van eene onwettigheid.

Het geval kan zich in het vervolg voordoen, dat het Hof van Justitie alhier een der vonnissen van den Raad van Justitie of van den Kantonregter op St. Martin nietig verklaart, op grond dat de regter en de Griffier elkander in verboden graad van bloedverwantschap bestonden; zou men dan er toe overgaan om eene verordening vast te stellen, met het doel om de vonnissen dezelfde kracht te doen hebben, als of zy door competente regtscollegien waren uitgesproken? dit is, z. i. eene sanctie aan eene onwettigheid, eene sanctie, waartoe men niet gaarne zou overgaan; waarom dan met de onderhavige verordening niet eveneens gehandeld?

De Voorzitter ziet in de voorgestelde verordening geene sanctie van eene onwettigheid, maar wel de toekenning van het kenmerk van authenticiteit door eene by de wet vastgestelde en alzoo wettig terugwerkende kracht. Het is dat kenmerk dat door het Hof van Justitie op dit eiland aan de stukken van de bovenwinds eilanden wordt ontzegd en het is hierin dat moet worden voorzien. Gaat nu het amendement op, dan zal op de vroeger in het Engelsch gestelde stukken by het Hof van Justitie nimmer regt te verkrygen zyn, ook niet door byvoeging eener vertaling, want het Hof wyst zeer consequent ook elke vertaling dier niet authentieke stukken, als aan hetzelfde gebrek lydende, van zich af.

Daarby, kon enkel de byvoeging eener vertaling hier helpen, dan zou er geene reden zyn om dit middel alleen op de vroeger opgemaakte stukken toe te passen, het zou dan evenzeer een redmiddel voor de toekomst zyn. Maar juist omdat het niets kan afdoen, juist omdat het in *het fundamenteel gebrek der authenticiteit* niet voorziet, is dit ontwerp verordening aangeboden, strekkende tot voorziening in dat gebrek.

Tot staving van zyn gevoelen dat de wetgever bevoegd is zyne wet terugwerkend te verklaren, wyst de Voorzitter nog op de daarmeê overeenstemmende leer verkondigd door de Heeren Mr. Opzoomer op art. 4 der algem. bepal. der Ned. wetgeving en Mr. Diephuis in zyn Ned. Burgerlyk Regt, deel I bl. 37 en meent ten slotte in zyne beschouwingen te moeten blyven volharden.

De heer A. Jesurun nogmaals het woord nemende zegt dat, waar Opzoomer en Diephuis gesproken hebben, hy niets zeggen mag; maar de vraag is hier of die werken, door den Procureur Generaal aangehaald volkomen van toepassing zyn op de in behandeling zynde verordening.

Uit het eenvoudig hooren aanhalen van schryvers, die men niet voor zich heeft, zal het uiterst moeijelyk wezen voor hem, spreker, om de gronden te onderzoeken, en tevens te wederleggen, waarop de toepasselykheid op de verordening van hetgeen die schryvers gezegd hebben, steunt; maar dit punt wil hy releveren, namelyk dat by die schryvers slechts sprake is van de magt om eene terugwerkende kracht aan eene wet toetekennen, en geenszins van het sanctioneren eener onwettigheid; en dit is reeds voldoende voor hem, om de denkbeelden van die schryvers, als niet toepasselyk op het onderhavig geval te beschouwen.

Opdat echter zyn amendement in stemming gebragt kan worden behoort het door minstens 3 leden ondersteund te worden, en in de afdeelingen stond hy alleen; hy verzoekt den Voorzitter om aan de vergadering te vragen, of het amendement ondersteuning vindt.

Het amendement wordt door 3 leden ondersteund en in stemming gebragt met 6 tegen 4 stemmen verworpen.

Op de andere artikelen geene bemerkingen vallende wordt de geheele verordening daarna in stemming gebragt en met 7 tegen 3 stemmen aangenomen.

Aan de orde is de verordening houdende herziening der bepalingen omtrent de strafinrigtingen voor dwangarbeid, den dwangarbeid aan openbare werken, de inrigting, het inwendig bestuur der gevangenissen, de tucht der veroordeelden en de bestemming van de opbrengst van hunnen arbeid.

De Heer Jesurun stelt voor om alleen de artikelen, waarop door de afdeelingen aanmerkingen zyn gemaakt, voor te lezen en zoo noodig in beraadslaging te brengen, aangezien al de leden van den raad zich met de overige artikelen hebben vereenigd.

Dienovereenkomstig wordt besloten.

Het verslag der afdeelingen wordt daarop voorgelezen.

Vermits aan al de door de afdeelingen gemaakte aanmerkingen door het bestuur is tegemoet gekomen, wordt de bedoelde verordening zonder hoofdelyke stemming aangenomen.

Aangezien ook aan de door de afdeelingen gemaakte aanmerkingen op de verordeningen houdende herziening van de tarieven van justitie kosten in Strafzaken en in Burgerlyke zaken en op die houdende vaststelling van het tarief tot bepaling van de hoegrootheid en van den vorm van taxatie van het honorarium der notarissen, gelyk mede van verschotten, welke aan hen in rekening zullen worden geleden, door het bestuur is tegemoet gekomen, zoo worden die verordeningen na voorlezing der respectievelyk daartoe betrekkelyke verslagen van de afdeelingen, zonder hoofdelyke stemming aangenomen.

De Voorzitter legt over een ontwerp verordening op de politiemagt in deze kolonie.

Wordt besloten hetzelve ten fine van onderzoek naar de afdeelingen te verzenden.

Niets meer te verhandelen zynde, wordt de vergadering tot nadere byeenroeping verdaagd.

HET TICHBORNE-PROCES.—Het einde van het Tichborne-proces moet voor duizenden Engelschen, die met ademlooze belangsteling zyn loop dagelyks volgden, een zware slag zyn. De *Pall Mall Gazette* erkent dat dit rechtsgeding haar interessanter en vermakelyker geweest is dan ooit een roman voor een jonge dame was. Het genoegen werd door niets verminderd, dat dit dagblad van den aanvang af de vaste overtuiging had dat op het einde van het derde deel de wettige erfgenaam zou triomfeeren en de verrader in de gevangenis zou geworpen worden.

Geen romanschryver zou het echter ooit gewaagd hebben, zulk een onwaarschynlyke geschiedenis te verhalen. Zoo onwaarschynlyk was het verhaal van den eischer, zoo belachelyk in tegenspraak met elkander waren de onderdeelen van het verhaal, dat het ongerymde en onlogische er van juist vele lieden in de waarheid van het voorgeven des eischers deden gelooven. "Nooit," dus redeneerden ze, "zou een bedrieger, die een groote erfenis poogt meester te worden, zulk een onzinnige geschiedenis bedenken. Hy zou een eenvoudiger, natuurlyker verhaal bedacht hebben"

Op het oogenblik zyn er tal van Engelschen, die beweren, dat iedereen van den aanvang af, het bedrog heeft moeten doorzien; doch dit is een bepaald onjuiste voorstelling.

De eisch van den gewaanden sir Roger ontving kracht door de beëedigde getuigenis van 85 getuigen, die allen zwoeren hem te herkennen als den lang verloren zoon van lady Tichborne. De eigene moeder van den verdwenen baronet erkende hem en legde een plechtigen eed af, dat hy haar zoon was.—"Een moeder bedriegt zich niet" was de volksmeening, en welke getuigen ook tegen den eischer werden aangevoerd, bleven de lagere standen tot den laatsten dag van het proces toe, den eischer toejuichen, waar hy zich ook vertoonde. De menigte vertrouwde op het moederlyk instinct, en eerst langzamerhand kwamen de redenen aan het licht, die lady Tichborne er toe gebracht hadden, om een bedrieger te erkennen, ten einde haar schoondochter en kleinzoon onterfd te zien.

De andere getuigen, die de identiteit des eischers bezwoeren, waren de familie solicitor, een baronet, zes magistraatspersonen, een generaal, drie kolonels, een majoor, twee kapiteins, twee-en-dertig onderofficieren en soldaten van het bataljon, dat de verloren baronet weleer had gekommandeerd, vier geestelyken, zeven pachters van het Tichborne-estate, zestien dienstboden der familie en twaalf andere personen.

Nu zou men wellicht denken dat al deze getuigen misleid zyn geworden door een toevallige groote gelykenis tusschen den bedrieger en sir Roger.

Menige *cause célèbre* gewaagt er van, hoe van dergelyke toevallige gelykenis in de gelaatstrekken door bedriegers is gebruik gemaakt, om eenig sinds lang verloren gewaand

persoon voor te stellen, en vader Cats verhaalt in een zyner berymde vertellingen, dat zelfs zulk een bedrieger de weduwe van den man, dien hy voorgaf te zyn, zoo wist om den tuin te leiden, dat zy hem als haar verloren echtgenoot erkende en ontving. Niets van dien aard gaf echter steun aan den eisch van den gewaanden sir Roger. Hy was, gelyk de *Daily News* opmerkt, op treffende en zelfs grootsche wyze het tegenovergestelde in gelaat, gestalte en manieren van den jongen man, die 19 jaren geleden, om een pleizier-reisje te doen, naar Zuid-Amerika vertrok. Sir Roger was een zeer mager, tenger jonkman, van een eenigszins weekelyk karakter, die het Fransch, zyn moedertaal, met groot gemak sprak en een zeer goede opvoeding genoten had en veel aan muziek deed. De man, die hem voor stelde was een reusachtige, zwaarlyvige, breedgeschouderde, onwetende man; met het uiterlyk van een verdierlykten Falstaff, de uitspraak van de achterbuurten van Londen, en de manieren van een slagersjongen uit de binnenlanden van Australië. Hy kon geen woord Fransch, geen noot muziek onderscheiden, en wist wanneer men hem een boek voorlegde, niet of het in 't Grieksch of Latyn geschreven was. Hy was niet in staat de plaatsen te herkennen, waar hy zyn geheele jeugd gesleten had, en hy kent evenmin een der betrekkingen en vrienden, met wien hy naar zyn beweren tot zyn 25 jaar gestadig had omgegaan. Het geheele gerechtelyk drama, dat thans byna is afgespeeld, bevat een reeks van gebeurtenissen en feiten, welke iedereen onmiddellyk voor onmogelyk zou verklaard hebben, zoo men ze hoorde vertellen, en die toch waarlyk gebeurd zyn.

In 't jaar 1853 ging een jonkman, erfgenaam eener oude Engelsche familie, een reis doen naar Amerika. Hy bezocht Zuid-Amerika en na aldaar eenige maanden te hebben rondgereisd, aanvaardde hy den terugtocht naar Engeland door zich te Rio Janeiro in te schepen op de Bella, een nieuw schip, dat on langs aan de Clyde gebouwd was. Van dit schip werd nooit weer iets gehoord. Zes dagen na zyne afreize, vond kapitein Hopkins, gezagvoerder van het schip Kent, met de kiel omhoog een boot ronddryven, op welker achtersteven "*Bella Liverpool*" geschreven stond. Hy vond tevens verschillende gedeelten van een wrak, een watervat, een latafel, kippenhokken, enz. De tyding van het totale verlies van de Bella bereikte Engeland, en de som, waarvoor 't schip verzekerd was, werd betaald. De familie Tichborne nam den rouw aan, en alleen de moeder bleef gelooven, dat hare zoon nog leefde. Zy had een half bygeloovige overtuiging, dat Roger te eeniger tyd plotseling zou terugkeeren. Jaar in jaar uit, brandde er nacht aan nacht een lamp in de vestibule van 't ouderlyk huis, opdat de zwerveling van verre zou kunnen zien dat hy verwacht werd, en wanneer de nacht zeer donker was en er geen maan scheen, ging lady Tichborne met een lantaarn uit in 't park van 't oude kasteel der Tichborne's, opdat haar zoon niet verdwalen mocht. De pogingen van hare vrienden om deze illusie te bestryden, bevestigden de douairière in hare overtuiging, en toen haar tweede zoon huwde met eene dochter van lord Arundel, waarschuwde zy de ouders der bruid, dat wanneer Roger terugkeerde, de titel en de landgoederen op hem moesten overgaan. Landloopers maakten vaak gebruik van deze zelfmisleiding der arme moeder, door te verhalen hoe zy eenige geredde schipbreukelingen van de Bella in Australië ontmoet hadden. Zy werden steeds edelmoedig beloond voor deze mededeelingen, zoodat steeds nieuwe landloopers hetzelfde verhaal kwamen doen. Toen haar tweede zoon Alfred overleed en er gevaar was dat de oude landgoederen der Tichbornes op een vreemde familie zouden overgaan, werd haar verlangen naar haar verloren Roger nog vuriger en grooter. Hare echtgenoot en kinderen waren dood, en ofschoon hare schoondochter drie maanden na den dood van Alfred Tichborne van een zoon beviel, bleef de treurende douairière alle middelen in het werk spannen om te ontdekken of haar eerstgeborene niet nog in leven was.

Zy adverteerde in de Australische dagbladen en stelde zich in betrekking met den heer Cubitt, directeur van de *Meising Friends Office* in Sydney. Weldra wist men in geheel Australië dat een schatryke Engelsche dame een zoon zocht, die den 20 April 1854 van Rio Janeiro was uitgezeild met de Bella, welk schip vergaan was, terwyl een gedeelte van de bemanning en de passagiers waren gered door een schip, dat op weg was naar Melbourne. Men kende den naam van den vermiste, zyn ouderdom, grootte, de kleur zyner oogen en van zyn haar; men vernam dat de eenige broeder dood was, en dat de verloren gewaande man de erfgenaam was van een en den titel en een groot fortuin.

Het is geen wonder dat zich weldra iemand opdeed, die de kans wilde wagen om erkend te worden door de ongelukkige moeder, die half waanzinnig was geworden door telkens teleurgestelde hoop, om haar zoon weder te zien.— Een slagersjongen, genaamd Thomas Castro, te Wugga-Wugga in Australië, meldde zich aan by den heer Gethes, als de verloren zoon. Gedurende twee jaren werd er nu onderhandeld over de middelen, om der douairière haar dooden zoon weder te geven. Geld werd byeengebracht, en gerust gesteld door de brieven der douairière, die het onwaarschynlyke verhaal, dat Castro haar in slecht geschreven en gespelde brieven mededeelde, blindelings geloofde, aanvaardde de bedrieger de reis naar Engeland. Lady Tichborne was te Parys, doch zy bleef eerst eenigen tyd in Engeland, om de verschillende plaatsen te zien waar Roger Tichborne zyn jeugd had gesleten. Twee oude bedienden van Roger — of zy medeplichtigen waren of niet zal weldra aan den dag komen — waren reeds in Australië in zyn dienst gekomen, en toen hy zyn moeder ten laatste in Parys zag en door deze waarlyk erkend werd, vond hy een menigte lieden, die hem wilden bystaan. Lady Tichborne schonk hem een jaargeld van 1000 £ behalve vele geschenken, en gedurende vyf jaren leefde hy in haar huis, zich voortdurend bekwamende in de geschiedenis van de Tichbornes, en die van den verdronken erfgenaam, eer hy het proces begon. Lady Tichborne was gestorven, en hy waagde het nu zyn grooten slag te slaan.

Hy staat nu terecht te Londen, beschuldigd van bedrog en het afleggen van valsche eeden. De geschiedenis van 't proces, welke nog vele duistere punten heeft, zal by zyn verhoor waarschynlyk wel duidelyk worden.

Gedrukt ter Drukkery van
A. L. S. MULLER &
C. J. & A. W. NEUMAN Fz.